

[Sneum.]

dringer, der er blevet nødvendige paa Grundlag af de Erfaringer, som er gjort i de godt 10 Aar, der er gaaet, siden Regnskabsloven blev vedtaget.

Finansministeren har gjort Rede for Lovforslagets enkelte Bestemmelser, og derfor skal jeg ikke gaa i Detailler. Jeg vil dog gerne udtale Tilfredshed med, at det er Finansministerens Hensigt at optrykke Loven om Statens Regnskabsvæsen og Revision med disse Ændringer, naar Lovforslaget er vedtaget.

Da Lovforslaget er udarbejdet efter Forhandling med Hovedrevisoraterne og tillige tiltraadt af Statsregnskabsraadet, hvori jo Statsrevisorerne har Sæde, maa det sikkert kunne faa en let og hurtig Gang gennem dette høje Ting, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Nørgaard: Som det allerede er nævnt af Ordføreren for Socialdemokratiet, er dette Lovforslag let overskueligt, da det kun indeholder een Paragraf. Jeg er enig med Ministeren, naar han i Bemærkningerne til Lovforslaget siger, at dette Lovforslag ikke nødvendiggør en Ændring i Retsplejeloven. Det vil medføre en Ændring i Praksis, en Ændring, som vel nok er fremkaldt af den Skrivelse, som er kommet fra Dommerforeningen i Danmark med Hensyn til de Domme, der er faldet, i den seneste Tid en Dom, som er faldet ved Højesteret angaaende et Erstatningskrav fra Odense. Det er vel ogsaa en Begrundelse, som maa faa Rigsdagen til at gaa ind for en Ændring med Hensyn til Dommernes Ansvar. Den nye Retsplejelov har jo paa en Række Omraader ændret Dommernes Stilling, baade hvad angaar Udnævnelse og Lønvilkaar, og derfor maa det vel ogsaa være berettiget, at der sker en Ændring med Hensyn til deres Ansvar over for deres Personale, men man maa have Opmærksomheden henvendt paa, at man ikke forflygtiger det Ansvar, som til enhver Tid paahviler en Embedsmand, ikke mindst en Dommer, i hans Embedsførelse. Jeg tror heller ikke, det sker ved dette Lovforslag, men jeg vil dog anbefale, at man i et Udvalg nærmere undersøger og præciserer, hvad det er, Lovforslaget tager Sigte paa. Idet jeg altsaa henstiller, at Lovforslaget henvises til en kort Udvalgsbehandling, skal jeg udtale, at vi vil medvirke til Lovforslagets Fremme.

Vanggaard: De til Loven angaaende Statens Regnskabsvæsen og Revision fore-

slaaede Ændringer knytter sig paa et væsentligt Punkt til den af Justitsministeriet foreslaaede Ændring angaaende Dommere og Politimestre, idet Bestemmelsen angaaende Kassebetjente — Statsregnskabslovens § 34 — har samme Ordlyd som Forslaget angaaende Dommere og Politimestre. Det er ganske rimeligt, at Kassebetjente med Hensyn til deres Ansvar stilles paa samme Maade som Dommere og Politimestre, og jeg synes, at de Bestemmelser, der er truffet — de har ogsaa været behandlet i Statsregnskabsraadet —, nogenlunde rammer det rigtige. Derfor kan det jo ikke skade, om man ser paa denne Sag sammen med den anden i et Udvalg.

Ogsaa Bestemmelsen om, at Postvæsenets Kvittering ikke som hidtil er gyldig i alle Tilfælde, synes jeg er rimelig, idet det, naar baade Postvæsenet og vedkommende Institution, som modtager Pengene, har udstedt Kvitteringer, som ikke er faldet samtidig, er hændet, at Udgiftsbeløbet to Gange er indført i Regnskabet — det hjælper naturligvis paa Kassebeholdningen. Det vil derfor være rimeligt, at det overlades til Administrationens Skøn, om Postvæsenets Kvittering i alle Tilfælde skal tages for den eneste gyldige, eller om der tillige skal udstedes en Kvittering af den Institution, der modtager Pengene. Bestemmelsen om, at hvad angaar Kasseforretninger, som Kassebetjentene maatte have paataget sig uden for Tjenesten, kan man forlange sig forevist de paagældende Beholdninger, Bøger etc., er ganske sikkert tidssvarende og nødvendig.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale disse Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Victor Pürschel: Fra vort Partis Side anerkender vi i det hele de Betragtninger, der har ført til Fremsettelsen af disse to smaa Lovforslag, som jo i deres Virkning kan blive ganske betydningsfulde for de Embedsmænd, det drejer sig om. Da der nu bliver Lejlighed til at se nærmere paa dem i et Udvalg, skal jeg ikke tale længe om dem. Jeg kunde dog have Lyst til, da der i begge Lovforslag tales om „Forsømmelighed ved Personalets Antagelse“, at spørge de Herrer Ministre, om man f. Eks. vil regne det for en Forsømmelighed, hvis man antager en Mand, der har været straffet for Tyveri eller Bedrageri, til en Stilling, hvor han har med Oppebørsler at gøre.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslagene til velvillig Behandling.